

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 1

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Модернізація України: проблеми та технології успішності
(питання економіки, права, соціології, освіти і культури)”
м. Київ, МАУП, 12 листопада 2015 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2015

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 30.09.15)*

Редакційна колегія:

*А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук., доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук; доц.;
Д. Г. Юник, д-р пед. наук, проф.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 1: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Модернізація України:
проблеми та технології успішності (питання економіки, права, соціології,
освіти і культури)”, 12 листопада 2015 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голо-
ва) [та ін.]. — 2015. — 486 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Гончаренко Є. Ю.	
Семантико-стилістичні особливості перекладу політичних текстів.....	294
Григор'єва М. І.	
Інноваційні методи навчання як інструмент якісної освіти	297
Дереновський Р. М., Заболотна О. В.	
Тактика призначення судової експертизи в кримінальному процесі (проблематика призначення криміналістичної експертизи)	301
Живцов В. О.	
Стимулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні: основні напрями, принципи та методи.....	309
Кобржицький В. В.	
Спеціальна освіта — найважливіший чинник підготовки менеджерів туристичної галузі	314
Кобржицький В. В., Король Ю. М.	
Особливості підготовки майбутніх менеджерів туризму в західнослов'янських країнах	318
Корінчевська І. А.	
Проблеми державно-управлінських реформ в галузі охорони здоров'я України	324
Левченко М. О.	
Моделювання процесів розвитку підприємств туристичної сфери в Україні	327
Медвідь А. М., Чорна М. Ф., Чорний Е. В.	
“Повість минулих літ” Нестора-Літописця про ідею державності.....	333
Міхатуліна О. М.	
Порівняльне господарське законодавство та шляхи його застосування в господарському праві України.....	338
Муравйова І. М.	
Самооцінка готовності до професійної діяльності менеджера з персоналу.....	342
Тишик І. С.	
Соціальне партнерство магістрів спеціальності “Історія ” з суспільними організаціями національних меншин як одна з умов формування професійної готовності майбутнього викладача історії.....	346
Гринько А. А.	
Офшорні компанії як економічна доцільність ведення господарської діяльності в сучасних умовах.....	349
Зінченко О. В.	
Господарські договори, що впливають на стимулювання укладання фінансових угод в умовах інноваційного розвитку та підвищення економічної самостійності України	353
Шашкова-Журавель І. О.	
Участь України в системі міжнародно-правових норм щодо забезпечення гідної винагороди за працю	357
Швець Н. Г.	
Методичні підходи до перекваліфікації незайнятого населення.....	360

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

На сьогодні туристична галузь України потребує розробки та реалізації ефективних методів та засобів підтримки прийняття рішень для їх використання всіма учасниками туристичного ринку, і зокрема тих, що опікуються розвитком та функціонуванням туристичної інфраструктури, яка загалом визначає інтенсивність процесів розвитку туристичної галузі.

В цьому контексті питання моделювання процесів розвитку підприємств туристичної сфери в умовах конкурентного ринкового середовища є досить актуальними так, як туристичні послуги у даній сфері є важливим фактором економіко-соціального зростання.

Пріоритетна роль управління розвитком туристичних підприємств, їх державна підтримка та регулювання визначаються вимогами національної економічної політики щодо соціально-економічної гармонізації регіонів у напрямі посилення соціальної та екологічної направленості, активізації підприємництва та приватної ініціативи, формування середнього класу та покращення умов життя населення, розвитку нових видів діяльності та модернізації існуючих.

Туристичний ринок представляє собою складний та багаторівневий механізм взаємодії суб'єктів, установ тощо. У зв'язку з цим, процес моделювання динаміки його розвитку потребує використання широкого кола інструментів, що потребують постійного удосконалення. При цьому, підвищення адекватності зазначеного прогнозування є актуальним завданням, оскільки воно сприяє підвищенню ефективності функціонування потоків надходжень на туристичному ринку, а також дає можливість своєчасно та доцільно регулювати функціонування туристичного ринку з боку держави. Це буде сприяти підвищенню продуктивної зайнятості населення, формування конкурентоспроможної національної економіки в цілому.

Аналіз та обґрунтування вирішення проблем моделювання процесів розвитку підприємств туристичної сфери їх розвитком відображено у працях вітчизняних дослідників. Серед них: Ворошилова Г. О., Кальченко О. М., Іванов О. В., Нечитайло В. А., Коротич О., Малиновський В., Мельник А., Рудницька Р., Сарапіна О. та інші. При цьому, треба зазначити, що попри наявність значної кількості розробок у сфері моделювання динаміки туристичного ринку, методичний апарат даного моделювання досі потребує

удосконалення. Відносно безпосередньо туристичного ринку України зазначається, що аналіз досліджень щодо структури туристичних ринків [6], дозволяє розглядати його як сукупність наступних складових: ринок споживачів-туристів (ринок попиту), ринок виробника (ринок пропозиції) та світовий ринок. Оскільки у даній статті прогнозування пропонується виконувати на прикладі всіх видів туристичного ринку, то на основі аналізу літературних джерел [2, 6] та статистичної інформації [7], було виділено два основних індикатора тенденцій туристичного ринку — індекс потоків виїзного туризму та індекс надходжень від туристичної діяльності. При цьому, варто зазначити, що для розкладання динаміки хвиль туристичного ринку було вперше запропоновано метод вейвлет-аналізу та серед декількох проаналізованих вейвлет-функцій, за материнський вейвлет було обрано функцію вейвлет Хаара.

Ефективність функціонування туристичного ринку значною мірою визначається наявністю методичних підходів до дослідження його кон'юнктури, динаміки та структури змін. У зв'язку з цим, актуальними є науково-практичні розробки у галузі удосконалення методичного апарату дослідження, моделювання та прогнозування тенденцій розвитку туристичних ринків взагалі та українського зокрема.

Дослідження наукових робіт з моделювання та прогнозування [1–3] виявили доцільність використання при прогнозуванні динаміки хвиль туристичних ринків методів вейвлет-розкладання. Дана група методів відноситься до економіко-фізичних та характеризується здатністю до прогнозування процесів з нелінійною динамікою.

Впровадження моделювання процесів розвитку об'єктів інфраструктури туристичної галузі дає змогу розв'язати задачі розрахунку привабливості території для розвитку об'єктів інфраструктури, прогнозування динаміки розвитку просторової форми інфраструктури туристичних містечок, передбачення майбутніх сценаріїв розвитку регіону, які потрібні для потенційних інвесторів, органів державного управління з метою вироблення рекомендацій щодо розвитку туристичної галузі регіону в цілому.

У процесі дослідження розроблено метод розрахунку просторового розподілу належності території до урбанізованої на основі навчання гібридної нейронної мережі, що дає змогу оцінювати, з точки зору атрактивності, довільну територію щодо можливості розбудови туристичної інфраструктури та візуалізувати результати моделювання на картах ГІС.

Створені програмні засоби для реалізації процесу моделювання просторового розвитку туристичної інфраструктури регіону суттєво полегшують процеси планування економічних, інженерно-технічних, екологічних та соціальних заходів локального та регіонального рівнів. З використанням запропонованої інформаційної технології проведено комп'ютерне моделювання просторового розвитку об'єктів туристичної інфраструктури.

Важливим фактором підвищення ефективності функціонування об'єктів та комплексів туристичної галузі є моделювання сучасних процесів розвитку

підприємств туристично-рекреаційної сфери. Для їх запровадження необхідно проводити системний аналіз, статистичне дослідження властивостей локальних та глобальних комп'ютерних мереж, розроблення нових, удосконалення та адаптацію існуючих методів і засобів математичного моделювання, які уможливають дослідження структури і параметрів комп'ютерних мереж на основі фрагментарних даних спостережень, моделювання процесів їх розвитку та структуризації в рамках формалізму комплексних мереж.

Реалізація сучасних концепцій трансформації сфери надання якісних туристичних послуг та сервісів базується на якнайповнішому використанні потенційних можливостей інформаційно-комунікаційного середовища на локальному, регіональному та глобальному рівнях.

Як показано в роботі, для розв'язання такого класу задач слід застосовувати оригінальний математичний апарат, що базується на відповідних фізичних аналогіях, переході до ймовірнісного моделювання та полягає в багатократному проведенні випробувань побудованої ймовірнісної моделі і подальшому статистичному опрацюванні результатів моделювання з метою визначення пошуку характеристик аналізованого процесу у вигляді оцінок його параметрів.

Для гарантованої підтримки туристичних потоків в Україну необхідно різко активізувати інформаційну діяльність щодо рекламування туристичного потенціалу підприємств у країні та за кордоном. Акцент належить спрямувати на рекламу унікальних природно-кліматичних ресурсів, екскурсійних програм, гостинності населення, недорогих послуг проживання, наявності в достатній кількості екологічно-чистих продуктів харчування. Особлива увага повинна зосереджуватися на розширенні екскурсійних, культурних, розважальних програм і заходів [4].

Таким чином буде простежуватися така взаємозалежність:

- рівень соціально-економічного розвитку;
- рівень життя населення і відповідні запити до турпродукту;
- рівень розвитку індустрії туризму;
- частка на світовому туристичному ринку;
- високий рівень споживання туристичних послуг на національному ринку завдяки туристичній привабливості;
- стабільні та зростаючі надходження від туризму до національного бюджету [6], які сприяють підвищенню рівня соціально-економічного розвитку країни (рис. 1).

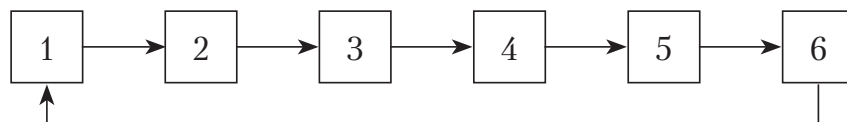

Рис. 1. Взаємозв'язок туризму з національною економікою

Таким чином, в основі формування МГК індустрії туризму лежать об'єктивні умови та чинники, серед яких туристичні умови та ресурси, як

“даність” території, становлять абсолютні переваги в стимулюванні попиту і відповідної йому пропозиції, а рівень соціально-економічного розвитку країни є умовою наявності відносних переваг на ринках вищих рівнів. Тому економічно розвинені країни мають розвинену індустрію туризму та високоефективний туристичний ринок, функціонування якого забезпечується загальною економічною стабільністю.

Країни, що розвиваються та країни з перехідною економікою мають переважно нестабільну економічну ситуацію, їх національний ринок туристичних послуг обмежений в можливостях розвитку індустрії туризму, її інвестиційна привабливість низька, а темпи розвитку недостатні для ефективного функціонування і отримання високих прибутків.

Нестабільна економічна ситуація не стимулює зростання попиту і відповідне оновлення і зростання пропозиції, що також призводить до зменшення внеску галузі в національну економіку і відповідне зниження ефективності туристичної діяльності.

Для забезпечення сталого розвитку туристичної сфери в умовах поглиблення відносин між Україною і ЄС, її вступом до СОТ, необхідне підвищення якості національних та місцевих пропозицій до рівня міжнародних стандартів і розширення ринків збуту. Виконання цих двох головних завдань потребує державної підтримки за двома основними напрямками: залучення туристів на вибраних цільових ринках (рекламно-інформаційна діяльність, зокрема виставкова, створення інформаційних центрів, створення національного туристичного інтернет-порталу, відповідних сайтів та сторінок в соціальних мережах); приведення національних нормативів, стандартів безпеки, якості товарів і послуг у відповідність до міжнародних.

З підвищенням значення туристичної діяльності в економіці країни, посилення конкуренції на міжнародному ринку туристичних послуг участь держави в управлінні туристичною галуззю повинна зростати. В Україні туризм визнано однією з ключових галузей національної економіки, що регламентовано у низці нормативно-правових документів. Так, у Законі України “Про туризм” зазначено, що держава проголошує туризм одним з пріоритетних напрямів розвитку національної культури та економіки і створює сприятливі умови для туристичної діяльності [1]. Відповідно, це вимагає особливих підходів до управління туристичними підприємствами. Сучасні умови розвитку світової глобалізованої економіки вимагають особливих підходів визначення структури їх організаційного забезпечення.

Для України, на сучасному етапі ринкових перетворень, необхідність формування конструктивної туристичної політики набуває дедалі більшої актуальності [2]. Ми вважаємо доцільним моделювання туристичної діяльності на засадах сценарного прогнозування, стратегічного планування. Його результати можуть бути відображені комплексним документом, який містить аналітичну і прогнозну інформацію, обґрунтування систему заходів і проєктів, передбачених для виконання державними органами, іншими зацікавленими структурами — учасниками ринку туристичних послуг. В якості

мети державної туристичної політики визначено: формування конкурентоспроможної туристично-рекреаційної діяльності, направленої на всебічне задоволення потреб вітчизняних і зарубіжних споживачів туристичного продукту, що сприятиме розвитку економіки країни шляхом збільшення робочих місць, бюджетних і валютних надходжень, збереження культурної та природної спадщини регіонів, розбудові відповідної інфраструктури.

Підсумовуючи проведену роботу, можна сформулювати наступні висновки:

- в туристичній галузі України завершується етап прискореного розвитку фондостворюючого сектору, причому кошти, що звільняються, йдуть на розвиток матеріального сектору та сектору туристичних послуг;
- використання методів вейвлетрозкладання ряду дозволяє аналізувати не тільки специфіку змін високочастотних та низькочастотних складових загальної динаміки туристичних процесів, а й здійснювати її прогнозування на основі коефіцієнтів вейвлетперетворення;
- короткострокове прогнозування динаміки індикаторів туристичного ринку України та довгострокове прогнозування динаміки індикаторів світового ринку туризму доцільно здійснювати шляхом використання вейвлету Хаара.

Результати зазначеного моделювання процесів розвитку підприємств туристичної сфери дозволяють відтворювати загальну динаміку розвитку даного сегменту та передбачити її у майбутньому. У якості подальших напрямлень для досліджень у даній сфері пропонується формування прогнозу на основі використання інших видів материнських вейвлетів.

Для підвищення ефективності та конкурентоспроможності туристично-рекреаційної діяльності особливе значення має удосконалення фінансово-кредитних та податкових інструментів з метою активізації підприємництва та збільшення капіталізації туристичних підприємств, у т. ч. на міжнародному ринку туристичних послуг, зниження собівартості та підвищення якості туристичного продукту, зростання фінансово-економічної стійкості та дохідності суб'єктів господарювання у туризмі.

Література

1. Закон України “Про туризм” (15 вересня 1995 р.) — К 1995.
2. Агафонова Л. Г. Туризм, готельний та ресторанний бізнес: ціноутворення, конкуренція, державне регулювання / Л. Г. Агафонова, О. Є. Агафонова. — К., 2002. — 352 с.
3. Благун І. С. Моделювання сталого розвитку регіону / І. С. Благун, Л. І. Сисак, О. О. Солтисік; Прикарпатський національний ун-т ім. Василя Стефаника. — Івано-Франківськ, 2006. — 166 с.
4. Добеши І. Десять лекцій по вейвлетам / Добеши І.— Іжевск: НИЦ “Регулярная и хаотическая динамика”, 2001. — 464 с.
5. Дремін І. М. Вейвлеты и их использование / І. М. Дремін, О. В. Иванов, В. А. Нечитайло // Успехи физических наук. — 2001. — Т. 171, № 5. — С. 465–501.

6. Дяченко Л. П. Економіка туристичного бізнесу / Л. П. Дяченко. — К.: Центр навч. літ-ри, 2007. — 224 с.
7. Моделі і методи соціально-економічного прогнозування / [В. М. Гаць, Т. С. Клебанова, О. І. Черняк, В. В. Іванов, Н. А. Дубровіна]. — Х.: ХНЕУ:Інжек, 2005. — 396 с.
8. Рутковская Д. Нейронные сети, генетические алгоритмы и нечеткие системы / Д. Рутковская, Л. Рутковский, М. Пилиньський. — М.: Горячая линия-Телеком, 2004. — 452 с.
9. Ткаченко Т. І. Сталий розвиток туризму: теорія, методологія, реалії бізнесу: монографія / Т. І. Ткаченко. — К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006. — 537 с.
10. Хвостенко С. Туризм на Україні / С. Хвостенко. — К., 2006. — 300 с.
11. Шакурова Ю. Ю. Моделювання раціональних стратегій розвитку туристичної галузі. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції. — К.: НТУУ “КПІ”, 2012. — С. 31–32.